

Črtivei so povesili glavó,
 naklepe nove noč in dan kovali,
 kako bi domovino rešili
 jekla in svinca. — Spet je vladal mir,
 napet, neznosen, strašen, škripajoč ...
 To jekla je in svinca tajna moč.

† Srečko Kosovel / Vstajenje = smrt

Povsod tiha pomladna rast,
 mirna je priroda kamenita —
 a mojo dušo vodi v propast
 bolešt, v globini skrita.

Pogledam jo: to je zlomljena ost
 moje strte življenske sile —
 ali še globlje je polna mladost —
 zelene strasti bi jo pile ...

Vidim še globlje: črni razkol,
 stavba, razbita v osnutku —
 vprašam se: bom li krepak dovolj,
 ko zavem se v boleštnem trenutku?

O, kako rad sredi trav bi stal,
 drevo, ki čuti v sokovih,
 da pride pomlad, da bi pognal,
 da bi se košatil v vrhovih!

Sredi zelenih ros kakor ognjen
 iščem lepote, a vsa mi je tuja,
 zrak je negiben, veter steklen —
 in vendar pomlad, aleluja ...

Vinko Košak / Ljubim ...

Ljubim poljane — prostrane vrtove
 človekovega dela —
 in góre — mogočne mejnike,
 ljubim žival, upreženo v jarem,
 motor in lokomotivo.
 Ljubim jih vse, ker služijo delu.